

Sribuna

REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
SIBIU
Str. PINTENULUI
Nr. 23.

DIRECTOR:
Nicolae C. Droc

ANUNȚURI
DUPA INVOIALĂ

Ziar Național Independent

Scandalul dela „Casa de Păstrare” din Săliște

Adunarea generală a „Casei de Păstrare” din Săliște a fost cea mai bună dovadă a reacțiunii poporului prin reprezentanții săi adevărați.

Mincinoșii și speculatorii bune credințe a poporului și-au primit pedeapsa! A fost un aspru rechizitoriu, o lecție din cele mai grozave ce li s'a administrat acelor, cari au dus la faliment o instituție financiară cu bun renume, acelor cari au batjocorit poporul, acelor cari au cheltuit banul bietului om sărac, pentru ași pune neamurile într-o situație materială bună.

S'au găsit însă dintre acționari și depunători, oameni, cari au avut curajul, să le spună în față porcăria comisă! Era și natural! Cetățeanul revoltat că a contribuit la fondarea aceluia institut poate cu ultimul său ban, iar în ultimul moment se trezeste aproape fără nimic, și conducătorii cu un cinism revoltător îi sfidează. Obişnuit așa se întâmplă când oameni lipsiți de specialitate încep o acțiune, iar ei n'au idee de conducere!

Când totul era prea târziu, când falimentul era în prag, Consiliul de Administrație s'a căciulit la toți, a alergat la Banca Națională, la Banca „Albina” rugându-i să-i scoată din faliment. Fiind nevoiți a vinde și averea imobilă a băncii au alergat și s'au rugat de Ministrul Instrucțiunii să cumpere fabrica de mobile și s'o transforme în școală de meserii.

Rechizitorul drastic făcut de dl. I. Șteflea, absolvent al Academiei Comerciale din Berlin și Neuchâtel, — specialist în materie — a fost viu aplaudat. Consiliul de administrație a fost acuzat că n'a dat o situație reală a bilanțului, care a fost falsificat!

S'a pretins darea în judecată a membrilor consiliului de administrație, cari vor trebui să răspundă cu averea lor! Acționarii și deponenții au strigat în gura mare că membrii consiliului de administrație cumpărau mărfuri cu 30% reducere

dela firma Comșa, care a fost finanțată de bancă și unde s'au pierdut două milioane. Alte opt milioane pierdute la fabrica de mobile, iar 1,800.000 s'a păgubit la Hotelul Bulevard. Aproape douăsprezece milioane lei, banii oamenilor săraci, s'au pierdut grație conducerii stupide a unor oameni incapabili, cari și-au plasat toate neamurile și toți nechemajii, erijându-i în conducători!

Dovada cea mai elocventă a incapacității e faptul, că marele Hotel Bulevard pe care „Casa de Păstrare” î-l avea în arândă cu 100.000 (una sută mii) lei anual, a dat o pagubă de 1,800.000 lei, pe când sub conducerea actuală cu o arândă anuală de 600.000 lei, rentează foarte bine! *Inchipuiți-vă halul de conducere! Cu o chirie anuală de 100.000 lei, Hotelul Bulevard cu 60 camere, cafenea, restaurant etc., revenea la o arândă de 274 lei pe zi și totuși, „Casa de Păstrare” a suferit o pagubă de un milion opt sute mii lei!*

Dl. Dr. Mihai Lupaș a declarat în adunarea generală, că directorul băncii, Constantin Herța, l-a mințit în față, când în anul 1925 întrebându-l dacă banca e interesată la firma Comșa, i-a răspuns că nu, iar acum ese paguba de două milioane! — Cerându-se din partea dlui Drăghiciu, fost senator să se steargă cu buretele peste tot ce-a fost, i-a replicat dl. Dr. Lupaș, că acest lucru nu se poate, fiind chiar imoral, iar pentru toate minciunile, vinovații să-și ia pedeapsa, afirmând că nu mai poate da crezare unor conducători, cari au mințit regulat timp de ani de zile!

Dl. director al băncii „Albina”, Popp, a propus unele condițiuni pe lângă cari „Albina” în înțelegere cu Banca Națională, ar fi dispusă să înceapă opera de asanare. Prin această propunere indica zece membrii, constituiți într-o comisiune, cari urmau să-și aleagă din sânul lor un expert pentru a lichida filialele din Mercuria și Sebeș, asemenea să controleze gestiunea. Dl. Dr. N. Comșa caută să treacă repede fără discuții asupra acestei propuneri, declarând-o primită, motivând

aceasta cu faptul că altă propunere nu s'a făcut. Dl. Șteflea protestează și face o propunere prin care cere să se numească un expert contabil, străin de bancă, — în persoana dlui Dr. Sabin Cioran, profesor la Academia Comercială din Cluj, care până la data de 31 Dec. a. c. să controleze întreaga gestiune a băncii începând din anul 1924 și să stabilească răspunderile.

În urma acestei propuneri se naște scandal, s'a propus din partea dlui Dr. Comșa votarea, însă majoritatea acționarilor o respinge. După discuțiuni aprinse, în timpul cărora consiliul de administrație e amenințat cu bătaia de acționari, Președintele e nevoit să suspende ședința, în care timp au căutat să-și ademenească adversarii. S'au izbit însă de intransigența lor! Deschizându-se din nou ședința, dl. director Popp, a fost nevoit să-și retragă propunerea, rămânând contrapropunerea dlui I. Șteflea, care este primită cu mare însuflețire.

Asfel sperăm că această comisiune va putea afla toate matrapazlăcurile și va descoperi și toată prostia conducătorilor „Casei de Păstrare”, cari vor fi trecuți pe lista neagră a poporului batjocorit.

Din informațiunile culese de noi, *chiar și comitetul de cenzori a fost tras pe sfoară!* Nici când nu s'a pus la dispoziția comitetului de cenzori registrele băncii, iar comitetul conzorial, având încredere în conducători semnau respective „*verificau*” bilanțul fără a-l vedea! A fost o neglijență și o ușurință condamnabilă din partea cenzorilor! Dreptatea însă a triumfat! Să sperăm însă, că Justiția — căreia va trebui să-i ajungă cazul — va face operă de chirurgie socială și va pune la locul lor pe aceia, cari au dus banca la ruină.

Culmea nepăsării și a lipsei de bun simț e faptul că după ce li s'a strigat în față conducătorilor — în frunte cu dl. N. Comșa și Constantin Herța — că sunt hoți, mincinoși și prăpădiți, după adunare au tras un chef cu lăutari până la ziuă.

Ruşinea le-a mâncat-o porcii!
Nicolae C. Droc

Dezastrul dela liceul „Gh. Lazăr”.

O celebritate necunoscută.

Savantul Sibiului și marele istoric profesorul Ion Popa-Romanescu, a avut cea mai splendidă ocazie să-și dovedească incapacitatea cu ocaziunea examenului de bacalaureat. — După cursul pregătitor de bacalaureat, pe care la ținut și pe care mai întâiu trebuia să-l urmeze d-sa și-a făcut bilanțul: Mii de lei profit, iar elevii submediocrii! Dacă unii elevi totuși au mai știut ceva, acest fapt se datorește muncii lor, fără concursul și ajutorul fără valoare al profesorului preparator și mare istoric (vorba vine) cum el singur se intitulează.

Un singur exemplu. Marele istoric Ioan Popa, pretinde elevilor să învețe aproape pe de rost, capitol cu capitol; iar cu ocaziunea bacalaureatului, un membru al comisiunii, profesor de istorie, conferențiar universitar, dl. Motogna, așadar superior *dovedit* profesorului Popa, a pus întrebările foarte logic și așa, cum se cer unui candidat la bacalaureat; punând preț pe fondul și logica chestiunii în concordanță cu adevărul istoric, iar nici decum n'a pretins nimănuia să-i redea papagalicește cutare capitol din istorie, sau să i-se răspundă ce culoare aveau papucii lui Mohamet. E un lucru clar, cursul preparator de istorie al tămâetorului de vaci gravide din Săliște, n'a avut nici un rost. Mă tem că cursul viitor, pe care ar intenționa să-l țină în timpul verei ar avea acelaș efect poate și mai dezastruos pentru elevi, — iar pentru profesorul Popa profitul material.

Dovada că nici Ministerul nu l-a apreciat după fiasco-ul în 5 acte de anul trecut, când s'a evidențiat în prostii, e faptul că n'a fost numit în nici o comisie de bacalaureat.

Să fie încântat marele istoric, că n'a fost admis în comisia de bacalaureat, unde ca să fie bine, trebuia să-și învețe din nou lecțiile cece ar fi fost foarte greu pentru memoria dsale, unde confuzia de date și numiri dă loc la cele mai hazlii scene rămâ-

nând a fi citat printre cazurile studiate de Dr. Freud.

Ar fi fost chiar o rușine și o pacoste, căci pe lângă faptul că ei însuși învață pe de rost lecțiile, n are nici metodă! Cum să aibă elevii respect față de profesorul lor, care le spune prostii ca »Insula Arabiei« și are expresii ca aceasta: „*Eroul național n'a fost omorât, că călăul lui Mihaiu Viteazul n'a avut curaj*“ etc. etc. A devenit obiectul de răs al elevilor săi!

Sperăm, că va renunța la al doilea curs preparator, căci nu e capabil, deoarece avem în Sibiu elemente, cu cari savantul istoric închipuit, nici nu s'ar putea compara! Indicăm pe dnii Țeposu și dna Safirescu etc.

Concluzia! Marele istoric dacă ar fi supus unui examen de bacalaureat, *ne îndoim* că chiar la „specialitatea“ sa ar putea răspunde îndestulător la chestiuni de clasa IVa.

Li reamintim proverbul german: „SchusterbleibbeideinemLeisten“ sau cum s'ar zice în traducere liberă și adoptată cazului: „Vezi-ți mai departe de tămăitul vacilor gravide“.

Deci marele istoric va trece volens-nolens în galeria celebrițăților necunoscute, în incinta căreia se va răspândi parfumul cădelniței sale!

Dr. Catrina.

Săptămâna decisivă.

Până la 10 Iulie, situația guvernului va fi lămurită. — Când se va produce criza Titulescu.

De mai multe ori, s'a lansat în cercurile politice formula „săptămânei decizive“, așa încât ar putea apare drept răsufletă. Totuși de data aceasta, ea își găsește aplicarea perfectă, fiindcă, în adevăr, în cursul acestei săptămâni, trebuie să se clarifice situația politică. Deși ultimul termen, pe care și l-a fixat guvernul, ar fi de 10 Iulie, până Sâmbătă — adică până la 7 Iulie — tot se va ști chipul probabil în care se vor desfășura evenimentele viitoare.

Lămurirea situației depinde și de tratativele financiare și de inevitabila demisie a d-lui Titulescu.

Discuțiile dela Paris.

În adevăr, în cursul acestei săptămâni urmează la Paris discuțiile hotărâtoare pentru soarta împrumutului și a stabilizării.

Dacă împrumutul va fi semnat, apoi trebuie să fie semnat până la 10 Iulie, chiar dacă — așa cum se prevede cu siguranță, — lansarea lui va fi amân timer pentru la toamnă.

Cercurile guvernamentale cred că, după nouile concesii admise de d. Vintilă Brătianu și la Londra și la Amsterdam, semnarea împrumutului nu mai poate întârzia.

Venirea în țară a experților străini și a delegaților grupului Blair, depinde însă de chipul în care se vor termina tratativele pentru stabilizare.

Se știe că amân timeria împrumutului pentru la toamnă, face

imposibilă stabilizarea fără un avans al Băncii Franței. Guvernul speră să obție acest avans. În orice caz, situația stabilizării este cam complicată, avându-se în vedere că până acum nu avem asigurat decât numai concursul Băncii Franței.

Și dacă nu se face . . .

Intrebarea e, ce orientare va lua situația politică, dacă până la 10 Iulie, guvernul nu va izbuti să realizeze nici măcar teoretic vreuna din aceste două operații financiare?

Liberalii recunosc că în acest caz, situația lor ar deveni foarte gravă și menținerea la putere problematică.

Totuși unele cercuri opoziționiste — averescani și iorgiști — cred că guvernul ar rămâne, și după amân timeria generală a operațiilor stabilizării și împrumutului.

Nu de aceeași părere sunt și național-țărăniștii, cari pregătesc o mare mișcare ofensivă pe această temă.

Neconcedierea guvernului, după eșecul stabilizării și împrumutului ar fi considerată de național-țărăniști drept o provocare, și tratată ca atare.

Și această atitudine a opoziției se va preciza tot în cursul acestei săptămâni.

Când va demisiona D. Titulescu.

Cât despre d. Titulescu, se afirmă că d-sa, având în vedere întârzierea convocării sesiunii extraordinare a parlamentului, nu va mai aștepta data de 15 Iulie, ci va demisiona înainte de acest termen.

Cercurile politice așteaptă cu încordare să vadă rezultatele crizei Titulescu pentru situația guvernului.

Liberalii susțin că au toate asigurările, cari să le dea dreptul de a afirma că vor trece cu bine și acest hop și că, în caz de producerea demisiei, d. C. Argetoianu va lua Externele, iar d. V. Sassu va intra în guvern, la Domenii.

În orice caz, operația nu va fi chiar atât de ușoară, fiindcă pentru ministerul de Domenii sunt o mulțime de competitori.

Averescanii și situația.

Șeful partidului poporului e convins că liberalii au încrederea Regenței și în cazul unui eșec.

Acum trei zile când pesimismul cercurilor guvernamentale indica o iminentă criză de guvern, doi foști miniștrii, frunțași de seamă ai partidului poporului, s'au prezentat generalului Averescu informându-l asupra situației.

Cei doi foști miniștrii au arătat șefului lor cu nume și date precise că guvernul însuși socotea criza drept iminentă.

Membrii guvernului au fost convocați să rămână în permanență în Capitală în cursul săptămânei ce vine. Prefecții de județe au fost înștiințați telegrafic să nu plece dela reședințele lor.

Funcționarilor din posturile politice li s'au dat aceleași indicațiuni iar

unii cari se aflau în concediu au fost telegrafic rechemăți.

Față de aceste amăn timeri cei doi averescani deduceau lămurit că schimbarea regimului e apropiată de vreme ce însuși liberalii luau măsurile cari de obicei nu se iau decât la căderile guvernelor.

Calm, generalul Averescu le-a răspuns:

»După informațiile mele d. Vintilă Brătianu rămâne la guvern — având încă încrederea Regenței — chiar dacă tratativele împrumutului ar eșua. Deocumdată deci, nu sunt motive de preocupare . . .«.

Din aceeași sursă ni se comunică faptul că cercurile averescane consideră știrile când optimiste când pesimiste drept manevre abile lansate direct de guvern pentru a favoriza unele operații nemărturisibile la bursă.

D. Barbu Stirbey întră în viața politică.

Fostul președinte de consiliu, d. Barbu Stirbey, și-a manifestat intenția de a intra în viața politică activă.

Se spune în mod precis că dela încetarea din viață a lui Ion Brătianu d. Stirbey n'ar mai avea aceleași simpatii față de partidul liberal și ar fi de părere că trebuie să i se dea tot sprijinul partidului național-țărănesc pentru a-și valorifica forțele de care dispune.

Chestiunea minorităților române și bulgare.

Se vor începe tratative directe.

Haga, 1. (Rador). Congresul Unei asociațiunii pentru Liga Națiunilor a început ieri la Haga printr-o ședință a comisiei minorităților. Comisiunea a acceptat propunerea făcută de delegațiunea română ca să se înscrie în pactul Ligei Națiunilor principiul protecțiunii minorităților, la care să fie supuse toate țările, așa încât să se suprimă nedreapta lipsă de egalitate de azi, între state supuse tratatelor minorităților și State scutite de aceste obligații internaționale.

Propunerea, combătută de delegațiunile Italiei, Ungariei și Bulgariei a fost votată cu marea majoritate de 152 contra 38 voturi după discursurile d-lor profesori Pangrati și Djuvara.

Chestiunea evrească din România a fost discutată în spirit conciliant. Comisiunea a adoptat o rezoluțiune constatând că guvernul și opinia publică a țării, au condamnat turburările dela Oradea și că situația evreilor din România continuă a se ameliora.

În ce privește chestiunea bulgarilor din Dobrogea și a românilor din Vidin, delegațiunile respective au decis de comun acord să studieze împreună plângerile formulate și să ajungă, dacă va fi posibil, la o înțelegere directă.

Atitudinea conciliantă a delegației române a făcut o impresie excelentă.

Criza de guvern din Grecia.

Între Venizelos și șefii regaliști.

Atena, 1. (Rador). Primul ministru Zaimis, a prezentat azi președintelui

Condurotis, demisia întregului guvern; demisia a fost provocată prin retragerea d-lui Cafandaridis, ministrul Finanțelor, în urma celor două scrisori ale d-lui Venizelos, criticându-i activitatea.

Președintele Condurotis a primit demisia guvernului. După o consfătuire cu d. Sofulis, președintele Camerei, a invitat la o întrevedere pe Venizelos și Cafandaridis. Se anunță că acesta din urmă a sugerat președintelui Statului să încredințeze d-lui Venizelos sarcina formării noului guvern, dizolvând totodată Camera.

Luni vor fi consultați ceilalți șefi de partide. D-nii Tsaldaris și Metaxas vor propune constituirea unui guvern parlamentar care să poată lucra cu actuala Cameră.

Tratativele pentru aplanarea grevei din Grecia.

Negocierile urmate între lucrătorii și patronii din industria tutunului, prin mediațiunea guvernului, au fost rupte aseară, neputându-se ajunge la nici un acord.

Condamnarea unor complotiști albanezi.

Tirana, 1. (Rador). Eri s'a judecat înaintea unei mari asistențe, procesul conspiratorilor acuzați de a fi organizat un atentat la viața Președintelui Republicei. Denko Abagieff, Teodor Vulkanoff, Ibrahim Arapi și Hasan Priștina, ultimul refugiat politic. Au fost condamnați la moarte. Unul din acuzați, Murad Fadji a fost achitat și pus în libertate.

Inchiderea parlamentului francez.

Paris, 1. (Rador). D. Poincaré a declarat azi la cameră că va citi Vineri mesagiul de închidere a sesiunii Parlamentului, dacă vor fi fost votate până atunci proiectele de lege relative la creditul agricol și la construirea de locuințe eftine.

În ajutorul naufragiaților „Italiei“

Situația lor se îmbunătățește. Noi încercări de salvare.

Oslo, 1 (Rador). Un avion finlandez prevăzut cu ski pentru aterizarea pe gheață, două hidroavioane suedeze și unul italian, vor încerca să aterizeze în grupul echipagiului „Italiei“ rămas sub comanda lui Viglieri, după salvarea lui Nobile, încercând să ia pe bord pe cei șase oameni. Alte hidroavioane pleacă azi din Kingsbay, în căutarea oamenilor rămași lângă epava dirijabilului.

Situația naufragiaților s'a ameliorat, deoarece a încetat deriva spre Sud a insulei de gheață. „Braganza“ s'a desprins din ghețurile de care era blocată și înaintează spre Nord.

Spărgătorul de gheață „Krassin“ va ajunge Luni la locul unde s'a produs accidentul „Italiei“

La Moscova domnește îngrijorare din cauză că nu s'a primit nici-o știre dela aviatorul Babușkin, plecat Vineri pe insula Foyn.

Îstignarea lui Cristos.

Portul lui Pilat, guvernatorul lui către Împăratul Tiberius Caesar.

Originalul acestui document se află în biblioteca Vaticanului, scris în limba latină, pe care noi îl credăm cel mai corect în traducere.

Frumusețea stilului, ideile nobile primite de Pilat, ne dă o dovadă gradului de cultură și civilizație a românilor noștri; în afară de adevărul istoric pe care îl confirmă Biblia.

Împăratul Tiberius Caesar, — Împărat.

Nobile Suveran, Salutări:

Întâmplările celor câteva zile trecute din provincia mea au fost de o natură, încât sunt nevoit să le raportez amănunțit pentru că eu nu pot fi deloc surprins, dacă în cursul timpului aceste întâmplări vor schimba totul soarta națiunii noastre; căci pare în zilele din urmă zeii au început să se manifeste în moduri neobișnuite. „Blestemată să fie ziua în care eu am urmat pe Vălaș Gratiu la guvernul Iudeii.”

La sosirea mea în Ierusalim am intrat în primire Sala de judecată și am poruncit să se facă un ospăț mare, la care am invitat pe tetrarchii din Iudea, împreună cu archiereul și toți cizarii lui. La ceasul numit nici unul din oaspeți nu s'a arătat. Aceasta a fost o insultă socotită la onoarea mea. Mai târziu cu câteva zile archiereul a venit să-mi facă o vizită. Împreună cu el și cu familia sa era o mulțime de soldați și purtători de arme. El pretindea că regimul său îl oprește pe el și suveranul săi de a sta la aceeași masă cu Romanii și să închine libațiuni închinări de pahare) cu ei. Eu am găsit de bine să primesc aceste scuze, dar tot cu aceeași ocaziune m'am convins că cuceririi să declară pe ei dușmanii cuceritorului. Mi-se pare că dintre orașele cucerite, Ierusalimul este cel mai greu de cârmuit.

Atât de turbulent era poporul încât eu trăiam în spaima unei răscuiri la orice moment. Pentru suprimare eu aveam decât un singur sutaș și numai o mână de soldați. Am cerut ajutor de întărire de la guvernatorul siriei, care m'a informat că și el avea trupe de ajuns să-și apere provincia sa. O sete neastâmpărată de cerere — adică a ne întinde în război dincolo de mijloacele de apărare — mă tem că va fi o cauză de sturnare a nobilului nostru guvernământ.

Printre mai multe vești cari mi-au surs în urechi, mi-a venit una care m'a interesat deosebit. Un tânăr, se zice, că apăruse în Galilea, predicând un ton uns și nobil o nouă lege numele Dumnezeului ce la trimis. Început îmi era frică, că acesta nu fie un agitator, care să așăteze poporul contra Romanilor, dară nu este mult temerile mele au fost spuluate. Isus din Nazaret a vorbit mai mult ca 20 un prieten al Romanilor decât al Iudeilor.

Trecând într-o zi pe lângă locul ce se numea Siloe, am văzut acolo o mulțime de oameni adunare de popor, iar în mijlocul ei pe un tânăr care stătea răstignat de un copac predicând mulțimei. S'a spus că acesta este Isus. Era mai ceece ce ușor mă puteam așăta — atât era de mare deosebirea între el și cei cari îl ascultau. Părul și barba sa aurie deau o înfățișare tineră. El părea a fi cam de vreo 30 de ani. N'am văzut în viața

mea o privire atât de dulce și însemnată.

Ce contrast între el și ascultătorii săi cu bărbile lor negre și fețele lor încruntate. Nevoind ca să-l întrerup prin prezența mea, mi-am continuat drumul înainte, dar am făcut semn secretarului meu să se asocieze mulțimei și să asculte ce vorbește. Numele secretarului meu este Manlius. El este strănepotul șefului de spionaj și conspiratori, ce s'au ascuns în Etruria, așteptând pe Catilina. Manlius era un vechiu băștinăș din Judeea și cunoștea foarte bine limba ebraică. Îmi este foarte devotat și vrednic de ori ce încredere. Intrând în Sala de judecată, am găsit pe Manlius, care mi-a istorisit cuvintele auzite de la Isus la Siloe. Niciodată nu am auzit în Petrică, sau să fi cetit vreodată în lucrările filozofilor, ceva ce s'ar putea asemăna predicilor lui Isus.

Unul dintre iudeii rebeli, de cari atâtă sunt în Ierusalim, întrebându-l dacă este cu cale a da Cezarului dare, Isus i-a răspuns: „Dați Cezarului ce se cuvine Cezarului, și lui Dumnezeu ce se cuvine lui Dumnezeu”. Tocmai din cauza înțelepciunii sale în vorbiri eu i-am îngăduit atâtă libertate Nazarineanului, pentru că era în puterea mea să-l trimit la Pontus; dar aceasta ar fi fost împotriva dreptății (justiției) ce a caracterizat întotdeauna pe Romani. Omul acesta nu era nici sedicios și nici răsculător, și eu l-am acoperit cu protecția mea, poate, necunoscută lui. El avea libertate să lucreze, să vorbească, să facă adunări și să predice poporului, să-și aleagă ucenici neîmpiedecați de nici un mandat pretorian. Dacă s'ar întâmpla, — ferească-ne zeii de această prevestire — dacă s'ar întâmpla, zic eu, că religiunea strămoșilor să fie înlocuită prin religiunea lui Isus, lucrul se va datorii acestei nobile toleranțe (îngăduirea) pe care Roma și le va datorii indulgenței sale premature (îngăduinței sale prea mari), pe când eu, mizerabilul nenorocit, voi fi fost instrumentul (unealta) aceea ce creștinii numesc providență (îngrijire dumnezeiască), iar noi soarte și destin.

Dară libertatea aceasta nemărginită dată lui Isus pe iudei i-a provocat; nu pe cei săraci, ci pe cei bogați și puternici. Este adevărat că Isus era foarte aspru cu cei din urmă, și aceasta a fost, după părerea mea, o bună cauză politică de a nu controla libertatea Nazarineanului.

„Farizeii și cărturarii” le zicea el; „voi sunteți pui de vipere, voi vă asemănați cu mormintele văruite”. De altă dată el rânjea de îngânfatele posturi și daruri ale bogaților și le spunea că 2 bani ai văduvei sunt mai prețioși înaintea lui Dumnezeu. În fiecare zi se făceau plângeri la Sala de judecată în contra obrăzniciei iudeilor. Am fost informat că vre'o nenorocire chiar trebuie să se întâmple acestui om — că nu va fi pentru întâia oară când Ierusalimul să-și omoare cu pietre pe cei care s'au numit pe ei profeți — și dacă Pretoriul le refuză dreptate, ei vor face apel la Cezarul.

Conducerea mea însă a fost aprobată de Senat și mi-sa promis o întărire de soldați, după terminarea războiului Parthian. Fiind prea slab de a înfrunta o răscoală, m'am hotărât de a lua o măsură, care să stabilească liniștea în oraș, fără de

a supune Pretoriul la concesii umilitoare.

Am scris lui Isus învățându-l la o convorbire în Sala de judecată și a venit. Precum știi, în vinele mele curge sânge spaniol, amestecat cu sânge roman, care nu știe de frică și nesupus emoțiunilor. Umblam prin curtea mea când apăr Nazarineanul și când am dat cu ochii de el, picioarele par'că mi-s'au legat de pământ, iar eu tremuram ca un vinovat, deși el — Nazarineanul — era calm, liniștit, ca un nevinovat. Când a venit la mine s'a oprit și ca printr'un semn părea că î-mi zice: „sunt aici”. Pentru un timp m'am uitat cu admirație, respect și frică la acest om extraordinar — o faptură de om necunoscută încă numeroșilor noștri pictori, cari au dat forme și figuri la tot felul de zei și eroi.

„Isuse”, i-am zis în cele din urmă — iar limba mea gâlgăvea — „Isuse din Nazaret, eu ți-am dat timp de trei ani o mare libertate de vorbire și rău nu-mi pare. Cuvintele tale sunt cele ale unui învățat. Nu știu dacă tu ai cetit pe Socrate sau Plato, dar aceasta știu, că predicile tale sunt de o simplitate maestrasă, care te ridică cu mult deasupra acestor filozofi. Împăratul este informat despre tine și eu umilul său reprezentant în această comunitate, sunt foarte fericit de a-ți fi îngăduit această libertate, de care tu ești atât de vrednic.

Totuși, nu-ți pot ascunde, că predicile tale ți-au adunat mari și puternici dușmani în contra ta. Nici aceasta nu e de mirare. Socrate și-a avut dușmanii săi și a căzut victimă urei lor. Ai tăi sunt fără îndoială aprinși contra ta, din cauza vorbelor tale și în contra mea, din cauza libertății pe care ți-o acord. Mă învinuesc de a fi în unire cu tine pe ascuns, cu scopul de a dezbrăca pe iudei de mica putere civilă ce mai au dela romani. Rugarea mea deci — nu zic porunca mea — este, ca tu să fii pe viitor mai cu băgare de seamă și să te ferești de a mai atinge mândria dușmanilor tăi, ca să nu răscole în contra ta populația stupidă și pe mine să mă silească să întrebunțez mijloacele justiției.”

Nazarineanul liniștit a răspuns: „Printe al pământului, cuvintele tale nu izvorăsc din adevărata înțelepciune. Spune-i torentului: Stai în mijlocul muntelui, căci altfel vei desrădăcina copacii din vale. Torontul îți va răspunde: trebuie să mă supun legilor Creatorului.

Singur Dumnezeu cunoaște încotro curge torontul. Adevăr zic ție, înainte de a înflori Rozele Șaronului, sângele celui drept va fi vărsat.” „Sângele tău nu va fi vărsat,” i-am răspuns eu cu emoțiune, „tu ești mai prețios mie, pentru înțelepciunea ta decât toți tulburătorii aceștia și îngânfății Farizeii, cari abuzează de libertatea dată lor de Romani, complotază contra Cezarului, și ne țin într'o frică perpetuă. Mizerabili neliniștiți, ei nu cunosc că lupul din pădure se îmbracă uneori în lână și pielea oaei. Eu te voi scuti de ei. Palatul meu de Justiție este deschis ție pentru scăpare.”

Cu nepăsare clătindu-și capul, și cu un har și zîmbet dumnezeesc Isus mi-a ripostat: „Când ziua aceea va fi sosit, nu va fi loc de scăpare pentru Fiul Omului, nici pe pământ, nici sub pământ. Sălașul celui Drept este acolo”, arătând cu degetul spre

cer. „Ceeace este scris în cărțile profeților, trebuie să se îndeplinească”.

„Tânărul”, i-am răspuns eu, pe un ton moale, „tu mă obligi ca simpla mea cerință să o schimb în poruncă. Siguranța provinciei, care este încredințată îngrijirii mele, cere aceasta. Trebuie ca să arăți mai multă moderațiune în predicile tale. Nu vătăma pe alții. Asta e porunca mea. Fericirea să te însoțească. Rămăs bun”.

„Printe al pământului”, a răspuns Isus, „n'am venit să aduc în lume război, ci pace, iubire și bunăvoință. Eu m'am născut în aceeași zi în care Augustus Cesar a dat pace lumii Romane. Prigonirea nu ese dela mine. Eu o aștept dela alții, și eu o voi întâmpina în supunerea voei Tatălui meu, care mi-a arătat calea. De aceea, restrângeți puțin înțelepciunea ta lumească. Nu este în puterea ta de a aresta victima dela picioarele altarului de ispășire”.

Zicând el a dispărut ca un nor luminos după perdelele palatului.

Dușmanii lui Isus s'au adresat apoi lui Irod, care pe atunci domnia în Galileia, ca să-și răsbune asupra Nazarineanului. Dacă Irod își urma aplecarea sa în această privință, el ar fi hotărât imediata condamnare la moarte a lui Isus, însă el deși era mândru de cinstea domniei sale, se temea de Senat de a comite o faptă care putea la urmă să-i nimicească influența sa în fața Senatului. Într-o zi Irod veni la mine în Pretoriu, și când s'a ridicat să plece, după câteva cuvinte neînsemnate, m'a întrebat ce părere am eu despre Isus Nazarineanul. Eu i-am răspuns că în părerea mea Isus este un filozof mare de cari națiunile mari uneori produc, că învățăturile sale nu surd sub nici un cuvânt eretice sau primejdioase, și că Roma este aplecată a-i îngădui toată libertatea de vorbire, la care prin faptele sale era îndreptățit. Cu un zâmbet de ură Irod a zămbit, și salutându-mă cu un respect ironic s'a depărtat.

Se apropia marea sărbătoare a iudeilor, și conducătorii religioși plănuiau să se folosească de ocazie și de excitarea populară care se înfățișează totdeauna la sărbătoarea Paștelui lor. Orașul archiplin de o populație turbulentă, care striga moartea Nazarineanului. Spionii mei m'au încunoștiințat că archiereii și fariseii întrebunțează tezaurul templului să revolte poporul. Primejdia creștea pe fiecare ceas. Un sutaș Roman fu insultat. Am scris la Prefectul Siriei să-mi trimeată imediat o sută de soldați de pedestraș și tot atâtă de cavalerie. El a refuzat. M'am văzut pe mine singur, cu o mână de păzitori îmbătrâniți, în mijlocul unui oraș răsculat, prea slab de a o reprimă, și neavând ce mai face decât să o tolerez. Răsculații puse mâna pe Isus, și cu toate că se simțeau că nu au ce se teme de Pretoriu, crezând alături de conducătorii lor, că eu m'am înțeles cu conducătorii lor în privința aceasta, au continuat să strige: „Răstignește-l! răstignește-l!”

Trei partide se uniseră împreună în contra lui Isus. Întăiu Irodianii și Saduceii, a căror conducere sedicioasă pare că s'a ivit din două motive: ei urau pe Isus, și erau nerăbdători față de jugul Roman. Aceștia n'au putut uita niciodată intrarea mea în sfântul lor oraș cu steaguri cari purtau chigul Împăratului Roman, și de și cu ocazia

aceasta eu am făcut o mare greșală, prin necunoștință, totuși în ochii lor profanarea aceasta nu s'a micșorat. O altă nemulțumire pe care o purtau în sinele lor era, propunerea mea de a întrebuița o parte din tezaurul Templului pentru ridicarea de clădiri în folosul publicului, pentru care propunere erau plini de amărăciune.

Fariseii încă erau dușmanii declarați ai lui Isus și nu mult le păsa de guvernul nostru. Ei au trebuit să înghită timp de trei ani și jumătate pilulele amare, pe care Nazarineanul le arunca lor în public ori unde el se ducea. Fiind prea slabi și sfiicioși de a lucra prin ei, au fost foarte bucuroși să se unească cu Irodan și Saduceii. Pe lângă cele trei partide, eu mai aveam să lupt împotriva unei populații îndârjite, și totdeauna gata de a se uni la ori ce răscoală, și să se folosească de confuzia și neînțelegerea ce rezultă din acestea.

Acum Isus fu târât înaintea arhierului și condamnat la moarte. Cu această ocazie Caiafa, Arhierul, a săvârșit umilul fapt de supunere. El și-a trimis prizonierul la mine ca să anunț osândirea lui. Eu i-am răspuns deoarece Isus este Galilean afa-

ea cade sub jurisdicțiunea lui; și am poruncit să-l trimită la Acel tetrach viclean și-a mărturisit nilința, și protestând respectul său față de mine, Sutașul Cezarului mi-a încredințat soarta acestui om mie. Deodată palatul meu și-a luat înfățișarea unei cetăți ocupate. Fiecare a vădit ce trecea, creștea numărul soldaților. Ierusalimul era inundat de o mulțime de prin munții Nazarinei.

Se părea că toată Iudea se adunase în Ierusalim. Eu mi-am luat o răstăpătură dintr-o domnișoară dintre Gauli, care pretindea să vadă viitorul; și ea s'a aruncat la picioarele mele și mi-a zis: »Păzește, să nu pierzi de omul acesta, pentru că este sfânt. Noaptea trecută eu l-am văzut în vis. El umbla pe deasupra cerului. El sbură pe aripele vântului. El avea furtunilor și peștilor mări-
oate erau supuse lui. Iacă! muntelui Kedron curge în Statuile Cezarului sunt pline de apă. Ierusalimul este în flăcări Gemonidei. Catapeteasma
ului s'a dărâmat, și soarele strălucește în plâns, ca o vestală morimant! O Pilate! rău mare te așteaptă, dacă nu vei asculta de sfatul femeii tale. Blestemele Sena-
Roman, temete de puterile Cezarului.«

În timpul acesta treptele de la intrare gemeau sub greutatea mulțimii. Nazarineanul era adus iarăși în fața mea. Eu am pornit spre Sala de judecată, urmat de garda mea, și într'un ton aspru am întrebat poporul ce vrea? »Moartea Nazarineanului,« fu răspunsul. »Pentru ce crime?« »El a blestemat. El a profetit dărâmarea templului. El se numește pe sine Fiul lui Dumnezeu. Messia, Regele Jidovilor.« »Justiția Romană,« am răspuns eu, »nu pedepsește astfel de fapte cu moartea.« »Răstignește-l! Răstignește-l!« venea strigătul din gloata furioasă. Strigătele gloatei infuriate zguduia palatul din temelii. În mijlocul acestei zarve ne mai pomenită, nu era decât un singur om liniștit și calm. Acesta era, Isus din Nazaret.

După mai multe încercări fără rezultat de a-l scuti de furia acestor persecutatori amărâți, eu am luat o măsură care, pentru moment, mi se părea că va servi să-i scape viața. Am dat poruncă ca el să fie biciuit; apoi, cerând un lavor, în fața mulțimii eu m'am spălat pe mâini, arătându-le astfel că desaprobat acest fapt. Dar înzadar. Acești mizerabili nu voiau decât viața lui!

În dese noastre tulburări civile, am fost de mai multe ori martor al furiei populare, dar din toate ce-am văzut nimic nu se poate asemăna cu aceasta. În adevăr s'ar putea zice că în ocaziunea aceasta toate spiritele rele din ținuturile iadului s'au strâns la Ierusalim. Mulțimea părea că nu mai umblă pe picioare: se purtau pe sus, ca valurile unei mări tulburate — o mare neastâmpărată era dela porțile Pretoriului până la muntele Sion, cu strigăte, fluerături, de cari nu s'au mai auzit vreodată în istoria Romanilor.

Ziua s'a întunecat ca un amurg de iarnă, asemenea celei văzute la moartea lui Iulius Caesar cel mare, care asemenea s'a întâmplat către mijlocul lui Martie.

Eu, guvernatorul mai departe al provinciei răsculătate, stam rezimat de o columnă a palatului meu, gândindu-mă la înfricoșătorul fapt al acestor demoni de tortură, târând spre execuție pe nevinovatul Nazarinean. Totul era dezertat în jurul meu. Ierusalimul vărsase pe toți locuitorii pe porțile funebre ce conduc spre Gemonica. Un aer de jale și întristare mă acoperea. Garda mea însoțise pe cavaleri, iar sutașul pentru a arăta o umbră de putere căuta să facă ordine. Eram lăsat singur, și inima mea mă îndemna să cred că ceea ce se petrece în momentul acesta aparține mai mult istoriei zeilor, decât a omului. Deodată s'a auzit un mare strigăt ivit de pe Golgota, care, dus de vânturi, părea că anunță o agonie de care n'a mai auzit urechea omenească. Nouri întunecați s'au pogorât și au acoperit aripa templului, și așezându-se asupra orașului l-au acoperit ca și cu un văl. Atât erau de înfricoșătoare semnele ce s'au văzut, atât în ceruri cât și pe pământ, încât se zice că, Dionisius, ar fi exclamat: »Sau că autorul naturii suferă, sau universul se creapă«.

Către ceasul dintâiu al nopții m'am înfășurat în mantia mea și m'am luat pe jos în oraș spre porțile Golgotei, Jertfa era consumată. Mulțimea se întorcea în cetate, adevărat, încă tot agitată, dar posomorâtă, cu fețele întunecate și disperată. O frică și remușcare îi cuprinsese din cele ce văzu. De asemenea am observat mica mea trupă de ostași trecând mână în mână, iar purtătorul steagului își învâlmise capul în semn de întristare, și am auzit pe unii ostași murmurând cuvinte străine pe care eu nu le-am înțeles. Ici și colea să vedeau grupe de oameni și femei adunați, și când aruncau privirea spre muntele Calvar rămăneau nemulțumiți, ca în așteptarea vreunei alte minuni a naturii.

M'am reîntors la Pretoriu, întristat și plin de gânduri cari mă frământau. Urcându-mă pe trepte — pe care încă nu se puteau vedea stropii de sânge ai Nazarineanului — am dat cu ochii de un om bătrân cu înfățișarea suplicanță, și înapoia sa, mai multe femei plângând. Dânsul s'a aruncat la picioarele mele și a plâns cu amar. »Tată,« i-am zis eu pe un ton melancolic, »cine ești și ce ceri?«

»Sunt Iosif din Arimatea,« mi-a răspuns el, »și am venit să cer dela

tine, pe genunchi, îngăduirea de a îngropa pe Isus din Nazaret.«

»Cererea ta să împlinește,« i-am răspuns eu, și tot atunci i-am poruncit lui Manlius să i-a cu sine ostașii și să supravegheze internarea, ca să nu fie împiedecat.

Mai târziu cu câteva zile, mor-mântul a fost găsit gol.

Ucenicii săi au vestit în toată provincia că Isus s'a sculat din morți, cum prezise el.

Mi-a rămas o ultimă datorie, aceea de a face cunoscut împăratului aceste întâmplări dezagutoase.

Am făcut-o chiar în noaptea ce a urmat catastrofei neașteptate, și tocmai îmi sfârșii raportul când crepa de ziua. În momentul acesta un sunet de clarion, întonând aerul Dianei, m'a izbit în urechi.

Aruncându-mi ochii spre poarta Cezarului, vedeam o trupă de ostași și azeam sunetul trâmbiței, care întona marșul Cezarului.

Era întăririle care mi se făgăduise — două mii de ostași aleși pentru a grăbi sosirea lor, au călătorit toată noaptea. »A fost hotărât de soarte,« striga-i eu frecându-mi palmile, că marea nelegiuire să fie îndeplinită, și că pentru scopul de a împiedeca fapta de eri, trupele de ostași să sosească astăzi!

Soarte crudă, cum tu îți bați joc de afacerile muritorilor. Era prea adevărat, ceea ce strigase Nazarineanul de pe cruce: »S'a sfârșit«.

Dela Nichi Comșa cetire . . .

Cu ocaziunea adunării generale a »Casei de Păstrare« din Săliște, președintele consiliului de administrație, sugaciul poporului, Nichi Comșa, a produs cea mai elocventă dovadă a lipsei de caracter, dându-și arama pe față, respective arătând că pe obraz n'are piele de om ci talpă de bivoli. Au fost direct insultați de acționari, atât Nichi Comșa, fost prefect fripturist, cu titlu de — ewige — (veșnic) cât și Dinu moașei, alias Constantin Herța, însă nu s'au sinchisit, cu toate că au fost acuzați de prostie și hoție ci au înghițit mai abilități că tâlharii de codru! După toate acestea, în semn de bucurie că au putut nenoroci poporul și de bucurie că au scăpat nebătuți au tras un chef la toartă, jucând »brăul« impleticiți pe după cap.

Nu știu dacă cheful și țiganii nu vor fi fost plătiți din banii »Casei de păstrare«?

Nici atâta rușine n'au avut ca cel puțin să se îmbete la ei acasă, au vrut cu orice preț să mai batjocorească încă odată poporul, de ale cărui blesteme nici în pământ nu vor putea scăpa! Să mai poftască la alegeri după voturi, căci dacă acum au putut scăpa, atunci vor fi recompensați cu vârf și îndesat!

Să știe un singur lucru, că poporul nu uită și să-i ferească Dumnezeu de răzbunarea lui.

Nicolae Răchițan
paroh.

*) Pentru cele de mai sus redacția nu răspunde.

Nr. 3952 port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 15061/1927 și Nr. G. II. 1698/1927 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Banca de Scont suc. Sibiu reprez. prin avocatul Dr. Gh. Foica contra... în Sibiu pentru încasarea creanței de 1300 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 16 Iulie 1928 ora 4 a. m. la fața locului în orașului Sibiu, str. Dumbrăvii Nr. 16 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobile de casă în valoare de 14381 Lei. În caz de nevoie și subprețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 1300 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 10 Septembrie 1927 iar spesele până acum staverite de 1180 Lei.

Întrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 30 Iunie 1928.

Dr. Bauc
portărel

Cronica sportivă.

Campionatul Național de F. B. A.

Șoimii (Sibiu) — Chinezul (Timișoară)

Duminecă 1 Iulie 1928 s'a disputat aici în Sibiu pe terenul O. N. E. F. matchul eliminatoriu de Fotbal pentru campionatul național.

Chinezul pentru această întâlnire nu a putut deplasa de cât a doua garnitură, prima având de jucat în aceiași zi cu echipa W. A. C. din Viena. Spre cea mai mare surprindere »Șoimii« au livrat un joc, cum nu s'a mai văzut în Sibiu, cu toate acestea rezultatul cu prelungirile reglementare a fost nedecis (2:2) așa, că luni 2 Iulie 1928 a fost repetat.

Chinezul alarmat de acest lucru a deplasat imediat 3 din cei mai buni jucători ca Wetzer, Vogel, Rafinsky. Așa că, luni aveau 7 jucători din echipa întâi. Cu toate acestea spre surprinderea generală. »Șoimii« luni au jucat mai bine decât Duminecă așa, că Chinezul a fost învins cu scorul de 4:3 deși la jumătatea timpului conducea cu 2:0. Astfel au fost din Campionatul Național eliminați.

Acest rezultat frumos este cu atât mai măgulitor cu cât este obținut de o echipă românească cu elemente tinere și de viitor.

Toții jucătorii au fost la înălțimea chemării lor, fiecare a depus maximum de muncă și râvnă cu un elan, cum rar s'a văzut la noi.

Cel mai bun din toată echipa, care este și totodată cel mai tânăr, extrema dreaptă Al. Băicoianu. Toate lansările făcute pe partea lui erau un adevărat pericol pentru poarta »Chinezului« și majoritatea golurilor căzute să datorează pasărilor lui.

Goalurile din prima zi au fost marcate de Oprescu, și Apolzan

câte unul, iar a doua zi de Oprescu (2), Roman și Brenn-dörfer.

Compunerea echipei a fost: Jivu — Bologa, Kéry — Szabó, Winkler, Șerb — Băicoianu, Oprescu, Brenn-dörfer, Apolzan, Roman.

Formația „Chinezului”:

Oszterman — Hütter, Váraljai — Zellenak, Vogel, Rafinsky — Lotter, Kuszka, Wetzler, Szabó, Tánzer II.

„Șoimii” vor juca mai departe cu învingătorul întră „România” (Cluj) — „Jiul” (Petroșani).

Matchul de Footbal

Chinezul (umbra) — H. T. V.

Marți 3 Iulie 1928 s'a disputat un **match** de Footbal între cadavrele ambulante ale echipei „Chinezului” și a „Așilor” fotbalului sibian „H. T. V.” pe terenul școlii de gimnastică.

Jucătorii „Chinezului” extenuați complect după două zile de luptă aprigă și grea cu „Șoimii”, au fost simpli статисти, cari nu au avut alt rost, decât să ese cu 11 oameni pe teren, ca să poată face câteva mii de lei venit clubului lor, care cu deplasarea lui la Sibiu a avut deficit.

Rezultatul obținut, în „cutia de chibrituri” a fost 2:1 în favoarea „Așilor”, cari seara au sărbătorit acest eviment „Colossal” sub președinția unui factor conducător al lor „mare sportist” la o masă solemnă la Bulevard.

Acest succes însă amintește parabola cunoscută a leului muribund și măgarul, care a venit în ultimele clipe să-i dea lovitura de grație.

Este trist și regretabil că foștii campioni a țării se pretează la astfel de exhibiții sportive având în vedere numai scopul material, care în viitor nu va mai putea fi atins, dacă vor produce jocuri de factura celui de ieri, care a avut darul de a îndurera adânc publicul cunoscător.

M. P.

Spre normalizarea Legii Vânatului.

Atât în rândurile vânătoarești cât și la silvicultori, se observă o vie nemulțumire față de actuală lege a vânatului.

Astfel se explică faptul că a prins rădăcini ideea unui congres, la care vânătorimea umăr la umăr cu silvicultorul, să iziste pentru o fundamentală reformare a legii, care în prezent nu e mai mult de cât anormală, atât din punct de vedere al intereselor vânatului cât și al gospodăriei statului.

Ca dovadă a celor susținute mai sus, chiar și „Revista Vânătorilor” organ „semi oficial” în câteva articole, a atacat această chestiune.

Pentru a se înțelege mai bine fondul trebuie arătat în câteva cuvinte originea legii.

În momentul unificării aveam deodată patru legi moștenite, cari urmau a fi contopite. Noua codificare din însuși natura lucrului ar fi reclamat colaborarea firească a forurilor silvice. Știut

este doar, că silvicultura și vânatul, care nu este altceva decât un produs secundar al solu-lui forestier — sunt în strânsă legătură de colaborare.

Ce s'a întâmplat însă?

Fără de a întreba pe cineva competente, fără a fi consultată „Casa pădurilor”, actualul inspector general al vânatului, Dl. Nedici, simțindu-se drept singurul element competent în această țară ospitalieră, dând cu coatele în dreapta și în stânga, s'a grăbit a tălcului din propria sa inițiativă legea de azi, care pe jumătate nu este altceva decât, copia mult — puțin modificată a unei legi din occident, dar mult departe de a încadra necesitățile țării noastre.

Până aici n'am avea mult de zis, fiind Dl. Nedici însuși de meserie jurist, dar acum urmează tragicul, care constă în cealaltă jumătate a legii, care n'a fost copiată, însă este creațiunea specifică a fantaziei Dsale. — În această parte a legii ce stă sub cel mai slab nivel juridic se dă naștere unei ciudate și cu totul noi instituțiuni compuse din organe „quasi oficiale” purtând diverse numiri, ca: paznici publici, — paznici onorifici — inspectori de vânătoare: simpli, regionali și generali?! Dacă cetiți cu atențiune legea, ușor puteți să vă convingeți, cum se scoate vânatul de sub justul control al silvicultorului, punându-se, sub oblăduirea organelor de mai sus, așa ca în nici o altă țară. Examinați situația socială a acelor organe fără plată și răspundere și vedeți a căta parte dintre ei sunt de specialitate?

Întrebați-i, ce i-au determinat să accepte acest rol și de la toți aproape ve-ți primi răspunsul ironic: 50% reducere pe C.F.R. Cl. I.

O altă creațiune a legii este așa zisul „Consiliu Permanent al Vânătoarei”!! (în alte țări necunoscut) organ suprapus Direcțiunii Vânătoarei din minister. Menirea? Un fel de Casație în chestiuni vânătoarești, cu scopul precis, de a centraliza respective îngreuna administrația vânătoarească, — știut fiind, că acest consiliu se adună foarte greu și rar, iar soluționarea chestiunilor suferă cu lunile, ba chiar și ani întregi.

Crede Dl. Nedici, că fără de silvicultor și fără concursul organelor administrative ale statului, se poate vorbi de a serioasă ocrotire a vânatului? Să ne erte, dar noi nu o putem crede?! Urmare în numărul viitor.

C. Ștefănescu.

Societ. anon.

„Asigurarea Românească”

și

„Asigurarea Tărănească”

Reprez. Sibiu, str. Reg. Maria 7 caută un om energic și solid cunoscând româna, germana și maghiara spre a lucra în asigurări ca asociat. — Condițiuni ușor de îndeplinit.

Mica Publicitate.

De închiriat 3 localuri de prăvălie în str. Gușteriței Nr. 14, cu începere dela 1 Sept. a. c. Doritorii se vor adresa în cancelaria avocatului Dr. Mátyás Lazar, str. Regina Maria 28, Sibiu.

„Notar” dornic de fericire. Comunicați adresa prin scrisoare la ziar. Discreție garantată. „Notar”

De vânzare mai multe clădiri în centru și la periferia orașului. A se adresa la Agentura Schikler, Str. Târgului 5.

De vânzare în târgul vitelor un loc 2500 m. p. cu fațada la șosea îngrădit cu stâlpi de stejar și sârmă ghimpată.

— Un loc la Școala Militară de Infanterie 1200 m. p. îngrădit și având construit un pavilion.

Doritorii se vor adresa la Adm. Ziarului.

Nr. 912 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 3530 și Nr. G. II. 4520/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Fabrica Leda Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Benedek și Kobori contra . . . loc. în Sibiu pentru încassarea creanței de 22.287 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 30 Iulie 1928 la ora 10 a. m. la fața locului în orașul Sibiu Moara de Scoarță str. B. Durchbruch unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobile de casă în valoare de 8000 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 22.287 Lei capital dobânzile cu 120% socotind din 22 Novemvrie 1927 iar speșele până acum staverite de 5914 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1882, § 120.

Sibiu, la 28 Iunie 1928.

Kálmán
portărel

Nr. 1861 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 10156/1927 și Nr. G. II. 8125/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Teszler Simion pentru reprez. prin avocatul Dr. Fr. Verzar contra . . . loc. în Sibiu pentru încassarea creanței de 5032 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 25 Iulie 1928 la ora 16 p. m. la fața locului în orașul Sibiu str. Livezii No 19, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobile de casă în valoare de 9450 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea, care e de încassat face 5032 Lei capital, dobânzile cu 120% socotind din 15 Decemvrie 1927, iar speșele până acum staverite de 2200 Lei.

Intrucât mobilele, cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 28 Iunie 1928.

D. Kálmán
portărel

Nr. 867 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 8669/1926 și Nr. G. II. 5205/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Avram Coveșan reprez. prin avocatul Dr. Tr. Moga contra . . . loc. pentru încassarea creanței de 5000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 9 August 1928 ora 3 d. m. la fața locului în Daia Nrii 69 și 95 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 1 rășboiu, 1 vacă, 1 orologiu 1 oglindă farfurii, ulcioare, 1 car, 1 cal; în valoare de 12160 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 5000 Lei capital, dobânzile cu 100% socotind din 31 Octomvrie după 4700 Lei iar speșele până acum staverite de 2648 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 3 Iulie 1928.

Dr. Baen
portărel

Nr. 1245. port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 11040/24 și Nr. G. II. 6223/1927 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Stoica Maria reprez. prin avocatul D. E. Piso contra . . . loc. în Sadu pentru încassarea creanței de 1260 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 24 Iunie la ora 17 p. m. la fața locului în comuna Sadu sub Nr. 175 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 17 scânduri, 2 boi și un strai în valoare de 11.000 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 1260 Lei capital, dobânzile cu 100% socotind din 5 Maiu 1926 iar speșele până acum staverite de 1054 Lei. 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 28 Maiu 1928

D. Kálmán
portărel

Nr. 868 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. 14491/27 și Nr. G. II. 5208/1928 a judecătoriei mixte Sibiu, în favorul reclamantului Isac R. Arie și Cie reprez. prin avocatul Dr. Traian Moga contra . . . loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 7544 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 26 Iulie 1928 la ora 16 p. m. la fața locului în orașul Sibiu str. Regele Carol Nr. 15 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 20 metri curele de transmisiune în valoare de 10.000 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 7544 Lei capital, dobânzile cu 120% socotind din 1 Septembrie 1927 iar speșele până acum staverite de 3951 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 4 Iulie 1928.

D. Kálmán
portărel

Nr. 1513 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 14883/1927 și Nr. G. II. 6581/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Barth Mihaiu reprez. prin avocatul Dr. Fr. Verzar contra . . . loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 2000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 25 Iulie 1928 ora 18 p. m. la fața locului în orașul Sibiu, str. Ploilor Nr. 13 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobile de casă și un căruț în valoare de 4800 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 2000 Lei capital, dobânzile cu 10% socotind din 1 Iulie 1927 iar speșele până acum staverite de 1330 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 28 Iunie 1928.

Kálmán
portărel

Nr. 1920 port. 1926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 10336 și Nr. G. II. 13159/1925 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Ritiwoi Joan reprez. prin avocatul Dr. Eugen Piso contra loc . . . în Porcești pentru încasarea creanței de 10.10 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 30 Iulie 1928 la ora 16 p. m. la fața locului în comuna Porcești sub. Nr. 177 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară masor alb, fân, lade și un bubău în valoare de 4900 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 1010 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 1 Februarie 1925 iar speșele până acum staverite de 1396 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 28 Iunie 1928

Kálmán
portărel.

Nr. 360 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 3173/1927 și Nr. G. II. 2619/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Simon Tezler, repr. prin Dr. Fr. Verzar avocat în contra . . . loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 1565 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 26 Iulie 1928 la ora 11 a. m. la fața locului comuna Turnișor 222 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară o iapa și un motor în valoare de 10.000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face în speșe până acum staverite 3170 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 23 Iunie 1928

Kálmán
portărel

Nr. 1866 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 18444/1927 și Nr. G. II. 3127/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Simion Teszler reprez. prin avocatul Dr. Fr. Verzar contra . . . loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 4049 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 25 Iulie 1928 la ora 18 p. m. la fața locului în orașul Sibiu str. Noua No. 20 unde se vor vinde prin licitațiune Publică judiciară mobila de casa în valoare de 3400 Lei în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea, care e de încassat face 4049 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 16 Novemvrie 1927, iar speșele până acum staverite de 2020 Lei.

Intrucât mobilele, cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu la 28 Iunie 1928.

Kálmán
portărel

Nr. 1863 port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 18958/1927 și Nr. G. II. 8519/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Simon Teszler reprez. prin Dr. Fr. Verzar avocat în contra . . . loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 1540 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 25 Iulie 1928 ora 11 a. m. la fața locului în Sibiu str. Livezii Nr. 10 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară un pian în valoare de 10.000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 1540 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 10 Dez. 1927 iar speșele până acum staverite de 1165 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 28 Iunie 1928.

Kálmán
portărel

Nr. 358—1928

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 10537/927 și Nr. G. II. 1665/1928 a judecătoriei rurale Mercurea în favorul reclamantului Ludwig Fronius reprez. prin avocatul Dr. Fr. Verzar contra . . . loc. în Ludoșul Mare pentru încasarea creanței de 2529 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 21. Iulie 1928 ora 5 d. m. la fața locului în Ludoșul Mare la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publica judiciară 10 buc. miei și 1 car cu oșie de fier în valoare de 5000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 2529 Lei capital, dobânzile 12% socotind din 1 August 1927 iar speșele până acum sunt staverite de 2515 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu 25 Iunie 1928.

Grefier C. M. Szöts
portărel delegat.

Nr. 638 port. 1928

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 9852/1927 și Nr. G. II. 6640/1928 a judecătoriei mixte Sibiu în favorul reclamantului Teszler Simion reprez. prin avocatul Dr. Fr. Verzar contra . . . loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 7921 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 25 Iulie 1928 la ora 14 p. m. la fața locului în orașul Sibiu str. Lazaret C. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobile de casa în valoare de 7921 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încassat face 7921 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 6 Iulie 1927 iar speșele până acum staverite de 2521 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 28 Iunie 1928.

Kálmán
portărel

In Rate	Hallo! Atențiune!	In Rate
	Atelierul universal pentru reparații de biciclete, gramafone și mașini de cusut	
	GH. COSTEA	
	str. Gusteritei Nr. 36	
	repară și vinde în rate cu prețuri de concurență.	
In Rate		In Rate

Restaurant de primul rang
„UNICUM” — HAGER
Bucătărie specială română și franceză.
Vinuri naturale și renumita bere „Imperator” din fabrica Hager
SERVICIU CONȘTIINCIOS.
L. SCHNEIDER, restaurator
SIBIU Str. Regina Maria Nr. 38.

Vizitați sucursalele noastre și cereți prezentarea modelelor recente de primăvară în tricotate
M. Vogelsang S. A.
Prima Fabrică Sibiană de Tricotate.
Sibiu
Str. Regina Maria 12 — Str. Ocnei 11

Zündapp
Motocicleta de
prima calitate germană
Prețul 36.000 Lei
Se vinde în rate lunare
convenabile
Konschel & Kunte
Sibiu Piața Regele Ferdinand 19.

Casa de sănătate**Sanatorul Dr. Ittu**

s'a deschis în cea mai frumoasă regiune a orașului Sibiu. Se primesc bolnavi pentru tratament și reconvalescență în condițiunile cele mai favorabile — posibile.

Primirea se face la Dr. Ittu, Sibiu, Strada Regina Maria 36. — Telefon 280.

Vizitați cu încredere
Restaurantul de primul rang
„La Bufnița”
(ZUR EULE)

Aperitive și Bucătărie aleasă.
Mâncări calde și reci la orice oră din zi și noapte.

Vinuri garantat naturale de Târnave.

Bere specială „Trei stejari”
Serviciu conștiincios.

A. GÜNDISCH
restaurator.

Sibiu, Str. Regina Maria 51.

A sosit un mare transport de
căruțe de copii,
scaune, biciclete,
dreșine.

Lingerie de copii „Tetra”

Magazinul Universal

M. BRECKNER
Str. Regina Maria 13